

Lundgylden

Smyrnum perfoliatum

Lundgylden er en ca 1 meter høj plante med en opret stiv stængel.

Som navnet fortæller, er den gylden og vokser i skovbund eller parklignende omgivelser.

Den er naturligt udbredt i det sydlige og mellemste Europa, men er fremmed i den danske natur, hvor den i stigende grad findes forvildet.

Den har en ret spinkel pælerod med ganske få siderødder og dens usædvanlige farve gør, at den skiller sig ud i prydhaven.

Den oprette stængel er gylden med hjerteformede blade, der omslutter stængelen og øverst er næsten helt gule. Blomsterne er små og mangler kronblade og sidder i gyldne skærme.

Den blomstrer i maj-juni.

Den foretrækker let skygge og næringsrig jord, men tager også til takke med solåbne og tørre områder.

Lundgylden spreder sig fra frø og er mest almindelig i landets østlige del.

Forsøg har vist, at frøene kan overleve i jorden flere år, før den bekvemmer sig til at spire.

Den er fortsat temmelig sjælden her i landet, men kan træffes i parker og skove, langs veje og på uoplejede arealer, hvor så meget af landets sjældne flora putter sig i ly for sprøjtegifte og gasbrændere.

Den kan anbefales i haven, hvor den med lidt held vil kaste glans over de pletter, som har undvejet haveejeres tvangsmæssige trang til fuld kontrol med parcellen.

Så vidt oplyst, har Lundgylden ikke tjent noget praktisk formål i husholdningerne.

På Møn er den set et par steder på Østmøn samt på Ulvshale. I Middelalderhaven vokser den i bedet med mønske relikter.